

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/74/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212201643
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2012:3212201643.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO 35 697 270, proti odporkyni: J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F.Š. XX, o zaplatenie 403,95 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd konanie v časti zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 156,60 eur od 14.06.2012 do 20.06.2012 a zo sumy 180,60 eur od 21.06.2012 do zaplatenia zastavuje.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 12.4.2012 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 403,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 23.10.2010 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzavrel s odporkyňou dňa 8.12.2003 zmluvu o pripojení č. A1125063, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle tejto zmluvy navrhovateľ vypožičal odporkyni SIM kartu, ktorá umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ následne uzavrel s odporkyňou dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorého jej odpredal mobilný telefón značky Nokia 6120 classic za kúpnu cenu 16,27 eur. Odporkyni bola predĺžená viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve. Tým, že odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období od 9.6.2010 do 9.8.2010, porušila zmluvné povinnosti a je v zmysle dodatku k zmluve o pripojení povinná zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 8.10.2010 oznámil odporkyni sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote a následne v zmysle článku 4 všeobecných podmienok ukončil platnosť zmluvy o pripojení. Odporkyňa na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky.

Súd vydal dňa 26.4.2012 platobný rozkaz, proti ktorému podala odporkyňa včas odpor s odôvodnením, preto súd nariadil vo veci pojednávanie. Odporkyňa odôvodnila odpor tým, že záväzky voči navrhovateľovi si vysporiadala dňa 14.6.2012 uzavretím doplnku k zmluve o pripojení a úhradou navrhovateľom požadovanej čiastky.

Podaním z 25.6.2012 navrhovateľ potvrdil, že odporkyňa uhradila dňa 14.6.2012 sumu 156,60 eur a dňa 21.6.2012 sumu 24 eur, spolu 180,60 eur. Navrhovateľ preto berie späť žalobný návrh v časti istiny vo výške 180,60 eur. Súd uznesením z 31.7.2012 konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 180,60 eur zastavil. Následne podaním z 8.10.2012 navrhovateľ uviedol, že berie späť svoj návrh v časti istiny 180,60 eur a trvá na úhrade zostatku istiny vo výške 223,35 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 403,95 eur od 23.10.2010 do 13.6.2012, zo sumy 247,35 eur od 14.6.2012 do 20.6.2012 a zo sumy 223,35 eur od 21.6.2012 do zaplatenia, ako aj trov konania. Z takto upraveného žalobného návrhu súd zistil, že úmyslom navrhovateľa bolo vziať návrh späť nielen v časti zaplatenia istiny v sume 180,60 eur, ale aj v časti úroku z omeškania zo sumy 156,60 eur od 14.6.2012 do 20.6.2012 a zo sumy 180,60 eur od 21.6.2012 do zaplatenia. Keďže tento prejav vôle prišiel súdu skôr než sa začalo pojednávanie, súd v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) konanie v tejto časti zastavil prvým výrokom tohto rozsudku.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Pokiaľ ide o zostávajúcu časť žalobného návrhu, na pojednávanie dňa 15.10.2012 sa nedostavil navrhovateľ, písomne sa ospravedlnil. Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že keď jej prišiel platobný rozkaz, zaplatila to, čo bola dlžná, spolu 180 eur. Volala na Orange a tam jej povedali, že má zaplatiť túto istinu a znovu ju pripoja. Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, ako aj oboznámením listinných dôkazov, a to najmä zmluvy o pripojení č. A1125063, dodatku k zmluve o pripojení č. A1125063, prílohy č. 1 dodatku k zmluve o pripojení, všeobecných podmienok, faktúr predložených navrhovateľom, pokusu o pokonávku, žiadosti o pripojenie a obnovenie zmluvy a potvrdení o zaplatení 156,60 eur a 24,00 eur, a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 8.12.2003 zmluvu o pripojení č. A1125063 (ďalej len "zmluva") a dňa 2.10.2008 dodatok k zmluve o pripojení č. A1125063. Na základe zmluvy poskytol navrhovateľ odporkyňi pripojenie k svojej verejnej telefónnej sieti a fakturoval jej cenu za ich poskytnutie. Odporkyňa neuhradila faktúry č. 8288063172 na sumu 52,00 eur, č. 8288575946 na sumu 14,73 eur, č. 1007568620 na sumu 1,33 eur (upomienka) a č. 8289089663 na sumu 3,95 eur (odpojenie). Navrhovateľ listom z 8.10.2010 označeným ako pokus o pokonávku vyzval odporkyňu na uhradenie uvedených faktúr spolu so zmluvnou pokutou vo výške 331,94 eur (10 000,02 Sk), a to do 22.10.2010. Po podaní žaloby odporkyňa uhradila 180,60 eur.

Podľa § 76 ods. 12 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, vzťahy, ktoré podľa doterajších predpisov vznikli do 31. decembra 2003 medzi prevádzkovateľmi verejných telekomunikačných sietí a poskytovateľmi verejných telekomunikačných služieb na jednej strane a užívateľmi na strane druhej, považujú sa za zmluvy o pripojení podľa tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh bol podaný nedôvodne. Súd mal za preukázané, že účastníci konania uzatvorili zmluvu o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení. Na základe prechodných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 879j) sa zmluva o pripojení od 1.1.2008 spravuje ustanoveniami novelizovaného Občianskeho zákonníka (iba jej vznik a nároky z nej vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31.12.2007). Preto sa od 1.1.2008 na túto zmluvu vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Okrem toho dodatok k zmluve o pripojení, v ktorom je ustanovený nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu, bol podpísaný po 1. januári 2008, preto tento dodatok takisto treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ v žalobe uviedol, že pri uzavretí dodatku k zmluve odpredal odporcovi mobilný telefón značky Nokia 6120 classic za kúpnu cenu 16,27 eur. Navrhovateľ však nežiadal vrátenie poskytnutého mobilného telefónu ani náhradu za jeho používanie ako potenciálnu náhradu škody, ani súdu nepredložil žiadne dôkazy o výške škody, ktorá mu vznikla porušením povinnosti zo strany odporcu. Navrhovateľ žiadal len zaplatenie zmluvnej pokuty.

Súd vyhodnotil ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení (bod 2.5), ktoré sa týka zmluvnej pokuty, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto podmienka poškodzuje spotrebiteľa. Táto zmluvná podmienka veľmi široko formuluje okruh porušení povinností spotrebiteľom, ktoré sú zmluvnou pokutou

sankcionované ("v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4"), a tiež stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa, napr. aj v prípade, že spotrebiteľ nezaplatí faktúru len za posledný mesiac zmluvnej viazanosti. V tomto prípade išlo o neuhradenie faktúr v poslednom polroku zmluvnej viazanosti, avšak bez ohľadu na to, súdna kontrola zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je abstraktná, preto na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky postačuje, že táto zmluvná podmienka je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Súd mal za preukázané, že uvedená zmluvná podmienka bola koncipovaná v rámci štandardnej formulárovej zmluvy a nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou formulára dodatku k zmluve o pripojení, s ktorým tvorí jeden súvislý text. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť, súd preto žalobu zamietol.

Súd pripomína, že o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rovnakého znenia, s rôznymi sumami zmluvnej pokuty, už súdy viackrát právoplatne rozhodli (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2010). Preto konajúci súd v tomto prípade upustil od opätovného vyslovenia neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súdmí už skôr vyslovená neprijateľnosť zmluvnej podmienky sa zakladá najmä na skutočnosti, že táto zmluvná podmienka je veľmi široko formulovaná a stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa (pozri vyššie). Takto formulovaná zmluvná podmienka je teda neprijateľná zo samotnej svojej podstaty, bez ohľadu na výšku zmluvnej pokuty, ktorú ustanovuje, preto bolo povinnosťou navrhovateľa zdržať sa ďalšieho používania tejto zmluvnej podmienky. Ak ju navrhovateľ naďalej uplatňuje, postupuje v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ mal teda nárok len na zaplatenie neuhradených faktúr v sume 72,01 eur spolu s úrokom z omeškania, bez zmluvnej pokuty. Keďže odporkyňa uhradila 180,60 eur, súd považoval nárok navrhovateľa vrátane úroku z omeškania za uspokojený v celom rozsahu, preto žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 a podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Súd vzal do úvahy skutočnosť, že v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, čiastočne zavinila zastavenie konania odporkyňa tým, že uhradila dlžnú sumu až po podaní žaloby. Ako oprávnený však súd uznal len nárok na zaplatenie istiny 72,01 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy. Vo zvyšnej časti zavinil zastavenie konania navrhovateľ podaným a následne späťvzatým návrhom. Takisto v časti, v ktorej navrhovateľ naďalej trval na podanej žalobe, by mala právo na náhradu trov konania odporkyňa, keďže súd žalobu zamietol. Pretože však odporkyňa nežiadala o náhradu trov konania, súd náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.